

Протеклих дана написани су многи радови из географије на тему Бразила и Аргентине али један је посебан и зато желим да га и остали прочитају...

Гордана наставница географије

"Моје путовање кроз Аргентину"

Ноћ је. Полако тонем у сан. Снови су моји верни пријатељи, моји сапутници на сваком путовању. Сваки мој сан је једна нова авантура у коју упловљавам пуним срцем, отвореном душом, жељом да упознам нове људе, нове културе, да упознам историју крајева кроз које пролазимо. Крећем у нову авантуру, на пут у непознато.

На крилима маште за трен сам између Атланског океана на истоку и Анда на западу у чувеној Аргентини. Хиљадама километара далеко, на другом континенту. Постала сам помни посматрач аргентинског неба, довољан ми је само један поглед да обухватим површину од 2.780.400км² и обалу дугу 5.117км.

Уживам док посматрам како звезде трепере изнад река Паране, Уругваја, Парагваја, Салада, Рио Негра, Санта Круза, Пилкомаја, Бермеха и Колорада. Својим сјајем обасјавају заливе Ла Плата, Баија Бланка, Сан Матиас и Сан Хорхе. Велика језера Аргентино, Нахуел Хуапи, Виедма која се налазе у подножју Анда одузимају ми дах, изгледају нестварно. Желим да зароним руке у слано језеро Мар Цхикуита у Пампи, највеће језеро у Аргентини. Око плоче Рио де ла Плате и неколико великих увала у Патагонији обала је слабо разуђена. Срећна сам што Аргентина полаже право на прелепа Фолкландска острва, део Антарктика, на Јужну Џорџију и Јужна Сендвичка Острва. Пловим Магелановим пролазом који је рај за морепловце, љубитеље крстарења и дивље природе. На полуострву Валдес где је обала насељена морским лавовима, у мору могу да видим орке, делфине и друге врсте китова. На месту где се спајају земаљско и небеско, на месту где се природа игра,

где се снажни млазеви воде спуштају низ литицу, тако се Игуасу водопади стапају са мојом душом. Упијам лепоту ледене капе у парку Лос Глациарес у Санта Крузу, а онда сам у Талампаји у Ла Риоји.

На врху Аконкагва планине Анди се осећам као освајач ове земље. Имала сам осећај да могу да полетим. Ни 6.962 метара висине ми не представљају препреку да уживам у дивном погледу. Ту лепоту није могуће описати речима, а тек је немогуће заборавити тај важан гранични прелаз између Аргентине и Чилеа. Степу на подножју Анда прекида планина Сијера де Кордоба. На северу и истоку су низије Гран Чако прекривена саванама, Међуречје са мочварама и шумама, регија Пампа, и на југу Патагонија. У јужном делу Пампе леже планине Сијера де Тандил и Сијера де ла Вентана. Невероватан пејзаж од кога застаје дах употпуњују авантуристички туризам и веома укусна домаћа јела. Патагонија привлачи предивном, дивљом, разноврсном природом, сачињена од провинција Неукен, Рио Негро, Чубут, Санта Круз и Тијера дел Фуего, Антарктик и острва јужног Атлантика. Поседује планине и брда, брзе реке које су настале од отапајућег снега и леда и велика језера. Она је чиста, бистра и жива, не само од биља него и од разноврсних животиња које ту живе. На самом југу Патагоније налази се Усхуаиа, познат као „крај света“. Аргентина ми ствара топлину око срца, али моје тело осећа њену разноврсну климу кад кренем од северног дела земље који је под утицајем суптропске климе и пасата, са температурама преко 27 °C где расту тропске и субтропске шуме. Шетам травнатим подручјима у северним деловима Патагоније, а према сушнијем западу и хладнијем југу растиње је све оскудније. Стижем на крајњи југ Огњене земље и у виша планинска подручја где се налази тундра, па подручја под вечним снегом. Док сам боравила у низијама Патагоније и Пампе са мојом косом су се поигравали Памперо ветрови, доносећи ми хладноћу, за разлику од топлих ваздушних струја које су долазиле са севера и стварале повољне временске услове. Судестада задужен за немирно море и плавлeње обала, са великом количином падавина, топли суви ветар Зонда дува у Кују и у средишњој Пампи. Одлазим до Мендозе на западу Аргентине да видим зелене површине винограда, да понесем свом тати најквалитетнија вина од сорти малбец и цабернет саувигнон. У Пампи пролазим кроз поља кукуруза, пшенице и сунцокрета који ми показује пут ка Сунцу. Поздрављам гаучосе који гаје говеда, гледам пашњаке на којима су овце. У Гран Чаку помажем вредним дрвосечама да исечемо дрво кебрачо. Гледам како их зној облива док им се секире тупе због тврдоће дрвета. Енергију коју потроше враћају помоћу масивног бифтека. У Тукуману осећам мекоћу памука, поздрављам бераче шећерне трске. Моћ Андских река је преточена у енергију. На подручју Патагоније су налазишта нафте, природног гаса и угља.

Водопади Игуасу

Душа ми је испуњена невиђеном лепотом, моје очи упијају сваку слику, сваке секунде се изнова дивим нечем новом. И док моје срце куца све брже и брже и стапа се са ритмом којим плеше 41.769.726 становника 85% Европљана потомака Шпанаца али и Италијана, док остатак чине Индијанци и Местици, на шпанском ме позивају на плес. Сви плешемо у једном заједничком ритму, ритму танга. Своје прве кораке танга сам научила на улицама у Плаза Сан Телмо, Руе де Флорида, плешем на Тргу Дорега. Ритам даје инструмент Бандонеон. У том ритму стижем у лепу, шарену заводљиву Ла Боку, са кућицама окреченим у жуту, црвену или зелену боју где се живот одвија у пешачкој и познатој улици Каминито, где ћу потрошити неки пезос за сувенир који ће ме подсећати на моју авантуру, понећу сувенир за свог брата са стадиона Ла Бомбонера фудбалског клуба Бока Јуниорс.

Моје срце и срце Аргентине постају једно. Осећам пулс Буенос Аиреса, града на ушћу реке Рио де ла Плата. Шетам Авенијом 9.јули,уживам у прелепим парковима и травњацима, градском тргу Трг Мајо – Плаза де Мајо. Стојим на балкону палате Цасе Росаде где је некада стајала Евита Перон. У Театру Колон слушам оперу Аида. Не могу а да не посетим квартал Реколето-буржоаско гробље, катедралу Метрополитен и најелитнији део Пуерто Мадеро. У кафе Тортони појела сам најслађи крем на свету дулче де лече.

Испунила сам душу невиђеном лепотом, очима обухватила и миловала сваки делић Аргентине. Хвала мојим сновима за могућност да будем ту и осетим све ове лепоте. Јутро је. Отварам очи. Осмех ми се полако враћа на лице. Видим светлост, наду и будућност. Видим сањара који може свој сан да претвори у стварност.

Патагонија

Ученица : **Елена Тодоровић VII-2**

(Путопис из Географије на тему "Аргентина")